

alvorlige sygdomme som leverbetændelse og hiv.

Regeringen har flere gange tidligere overvejet, om der er behov for særlige lovregler om piercing, men har ikke fundet grundlag herfor. Regeringen mener fortsat, at der ikke er behov for sådanne lovregler, og regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

De sundhedsmæssige forhold omkring piercing hører under ministeren for sundhed og forebyggelse, der har forelagt spørgsmålet for Sundhedsstyrelsen. Sundhedsstyrelsen har oplyst, at der kan være forskellige følger af piercing. Der kan dels opstå infektion, som en direkte følge af indgrebet, dels kan der opstå gener eller sygdomstilstande på grund af tilstedeværelse af et fremmedlegeme i vævet.

Det er Sundhedsstyrelsens vurdering, at der ikke er åbenbare og indlysende sundhedsfaglige argumenter for at forbyde piercing bestemte steder på kroppen. Sundhedsstyrelsen oplyser, at alvorlige komplikationer i forbindelse med piercing som f.eks. infektion med leverbetændelse er yderst sjældent forekommende, og at disse kan undgås, ved at pierceren overholder almindelige hygiejniske forholdsregler. Endvidere forsvinder eventuelle vævsreaktioner efter en piercing oftest uden følger, når fremmedlegemet fjernes.

Problemerne ved piercing kan efter Sundhedsstyrelsens opfattelse minimeres, hvis pierceren overholder enkle regler om hygiejne og om information til den piercede om risiko ved indgrebet, renlighed og anvendelse af smykker i piercingkanalen.

Sundhedsstyrelsen har udarbejdet en pjece til personer, der overvejer at få foretaget en piercing. Pjecen fremhæver en række forhold, man skal være opmærksom på, bl.a. vigtigheden af omhyggelig hygiejne, og hvilke tegn på komplikationer man skal være særlig opmærksom på.

Også Statens Serum Institut har på deres hjemmeside informationsmateriale med henblik på at forebygge og eventuelt behandle infektionsfølger af piercing. Her findes informationsmateriale, som retter sig både mod personer, der ønsker piercing, og mod piercere med råd om udførelse af piercing. I informationen til piercingklinikkerne anføres det bl.a., at man ved at følge generelle hygiejniske retningslinjer kan forhindre smittespredning i sin piercingklinik, og der gives i den forbindelse en række konkrete råd.

Sundhedsstyrelsen finder på denne baggrund, at der ikke er grundlag for, at der foretages yderligere fra sundhedsmyndighedernes side i relation til piercing. Styrelsen finder, at der ikke er særlige sundhedsfaglige begrundelser for indførelsen af en aldersgrænse, og styrelsen finder heller ikke, at der er grundlag for i regi af sundhedsmyndighederne at indføre en autorisations- og tilsynsordning for piercere.

Sundhedsstyrelsen anfører i den forbindelse, at piercing ikke kan betragtes som en sundhedsydelse, og at der ikke er fastsat regler for uddannelse af piercere.

I beslutningsforslagets bemærkninger henvises til reglerne i lov om tatovering, hvorefter det er forbudt at tatovere personer under 18 år. Det fremgår af forarbejderne til denne lov, at denne aldersgrænse navnlig er begrundet i, at tatoveringer, som er vanskelige at fjerne, fandtes at kunne medføre en række sociale vanskeligheder for børn og unge, herunder på arbejdsmarkedet.

Undersøgelser har desuden vist, at en stor del af de børn og unge, der har ladet sig tatovere, efterfølgende har fortrudt, og at tatoveringer i flere tilfælde var foretaget, mens den pågældende var beruset. De samme hensyn gør sig efter regeringens opfattelse ikke gældende ved piercing, hvor eventuelle vævsreaktioner efter et piercingsmykkes beskadigelse af vævet som nævnt oftest forsvinder uden følger, når fremmedlegemet fjernes. En piercing har med andre ord ikke den samme permanente karakter som en tatovering, der som nævnt ikke uden videre kan fjernes.

Jeg kan endelig nævne, at den, der foretager en piercing uden samtykke fra den pågældende, som udgangspunkt vil kunne straffes efter straffelovens voldsbestemmelse.

Voksne kan i almindelighed give et gyldigt samtykke til piercing. Drejer det sig om børn, kan der derimod være tilfælde, hvor barnet på grund af sin alder og sit udviklingsniveau ikke har opnået en sådan modenhed, at det kan overskue konsekvensen af en piercing. Det er ikke muligt præcis at angive, hvornår et barn har opnået tilstrækkelig modenhed til at kunne give et gyldigt samtykke til piercing. Det beror på en konkret vurdering af sagens omstændigheder, herunder barnets alder og modenhed, indgrebets karakter og omstændighederne, som piercingen er foregået under.

Sammenfattende er det regeringens opfattelse, at de sundhedsmæssige problemer, der kan være forbundet med piercing, herunder af børn